

ΣΑΡΛ ΦΟΥΡΙΕ

ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

«Στον πολιτισμό οι ερωτικές σχέσεις όπως η πολιτική μεταβάλλονται στο αποκορύφωμα της υποκρισίας. Όλα τα έθιμά μας όπως η μοιχεία και το κεράτωμα, τα πλήρωσε η πορνεία, η σεμνοτυφία του πνεύματος, η ψευτιά των κοριτσιών και το αχαλίνωτο των αγοριών όπως αποδεικνύει ο κρυφός φαύλος βίος σε όλες τις τάξεις, έτσι ώστε να είναι αδύνατος πια ένας μεγαλύτερος βαθμός διαφθοράς».

«Θέλησαν να εξυψώσουν τον μη κοινωνικό ή αποκλειστικό έρωτα, όμως η εμπειρία τους διαψεύδει. Ο πολιτισμός δημιουργεί σ' έναν αβρό κόσμο μόνο τυραννικούς και εξαπατημένους άντρες, που δεν γνωρίζουν ούτε τον ιπποτισμό ούτε την αίσθηση της τρυφερότητας, ποταπές και ύπουλες γυναίκες χωρίς αιδώ και ειλικρίνεια. Τέτοιου είδους αποτελέσματα αποδεικνύουν επαρκώς, ότι το σύστημα του πολιτισμού έχει κατά πολύ απομακρυνθεί από τα μονοπάτια της τιμής στα θέματα του έρωτα»

«Δεν γνωρίζουν και οι ίδιοι οι ηθικολόγοι, ότι η αιώνια, αποκλειστική πίστη στον έρωτα αντιτίθεται στην ανθρώπινη φύση; Πως κάποιοι βλάκες κι από τα δύο φύλα μπορεί να ομολογούν πίστη σε τέτοια έθιμα, ποτέ όμως όλοι οι άντρες και όλες οι γυναίκες; Κι ότι έτσι κάθε νομοθεσία, που προωθεί ιδιότητες, ασυμβίβαστες με τα πάθη, μόνο γελοίους τυχοδιωκτισμούς και αταξία

δημιουργεί, γιατί αυτό το δέχεται σιωπηρά όλη η κοινωνία, για να επιδοκιμάσει κατόπιν την καταστρατήγηση αυτών των νόμων; Δεν είναι αυτό το αποτέλεσμα του συστήματος του έρωτα που κυριαρχεί εδώ και 2.500 χρόνια; Το σύστημα αυτό συμβάλλει μόνο στη διαιώνιση των εθίμων της καταστολής, που κυριαρχούσαν σε σκοτεινούς καιρούς, έθιμα που είναι γελοίο να εμμένουμε σ' αυτά, σε ένα αιώνα, που υπερηφανεύεται για τη λογική του και το σεβασμό της φύσης»

«Ακόμη και αν η συζυγική ζωή προστατεύει από ορισμένα μειονεκτήματα της αγαμίας, δεν προσφέρει εντούτοις ποτέ κάποια θετική ευτυχία, ούτε και σε περίπτωση που θα επικρατούσε ανάμεσα στους συζύγους τέλεια ομοθυμία και κατανόηση. Γιατί αν τα δύο άτομα αλληλοσυμπληρώνονται επιτυχώς ως προς τον χαρακτήρα τους, τότε τίποτα δεν τους εμποδίζει να ζήσουν μαζί με μια ρύθμιση που ο έρωτας είναι ελεύθερος και η σπιτική ζωή διαφορετικά οργανωμένη. Το ανδρικό φύλο, μολονότι το δυνατότερο, δεν έφτιαξε τους νόμους προς όφελός του, όταν εισήγαγε το θεσμό των μεμονωμένων νοικοκυριών με το επακόλουθό του φαινόμενο, τον ισόβιο γάμο. Θα μπορούσε να ανακαλυφτεί κάτι καλλίτερο για να δηλητηριάσει τις ερωτικές σχέσεις και την αισθησιακή ηδονή με ανία, εξαγορασσιμότητα και ψεύδος;»

« Η κοινωνική πρόοδος συμπίπτει πάντα με την αυξανόμενη χειραφέτηση της γυναίκας, και η οπισθοδρόμηση των λαών έχει την αιτία της στο συρρίκνωση των θηλυκών ελευθεριών. Η εξάπλωση των προνομίων των γυναικών είναι η θεμελιακή προϋπόθεση για κάθε κοινωνική πρόοδο».

«Οι λόγιοί μας πασχίζουν σκληρά να μας μάθουν να υποκαθιστούμε τη μαγεία του έρωτα, από την οποία θα πρέπει να παραιτηθούμε στο φθινόπωρο της ζωής μας. Σαν αποζημίωση μας προσφέρουν ένα συναισθηματικό μπάλωμα, τις τρυφερότητες για την οικογένεια, το ενδιαφέρον για την πατρίδα και την ηθική κλπ., που δεν βασίζονται σε αμοιβαιότητα και γι' αυτό είναι μισές ηδονές...».

«Όλοι έχουν την πεποίθηση, ότι ο έρωτας δεν αρμόζει στους ηλικιωμένους κι εντούτοις αυτός είναι το αγαθό, που την απώλειά του θρηνούν οι ίδιοι περισσότερο από όλα. Για να βεβαιωθεί κάποιος επ' αυτού, χρειάζεται μια γκρίζα γενειάδα, που σημαίνει ότι ο έρωτας πρέπει να ξεχαστεί και το άτομο να υποταχτεί στο αμετάκλητο. Ας εμψυχώσουμε αυτή την αλήθεια, που δεν μπορεί να καταπνίξει καμιά σοφία των επιστημών μας, ότι δηλαδή ο έρωτας είναι μια ανάγκη κάθε ηλικίας και ότι οι τέρψεις, που παρέχει κανείς στον εαυτό του, ποτέ δεν θα εξορίσουν αυτή την ανάγκη. Οι ηλικιωμένοι θα κατανοήσουν σύντομα, ότι είναι τα εξαπατημένα θύματα του συστήματος καταναγκασμών και του δόλου του πολιτισμού. Και μιας και οι νόμοι της πολιτισμένης κοινωνίας ήταν πάντα το έργο των γερόντων, είναι ακόμη περισσότερο άξιον απορίας, το ότι τους δημιούργησαν τόσο πολύ εις βάρος τους, και ρύθμισαν με τέτοιο τρόπο τις σχέσεις στην οικογένεια και τον έρωτα, ώστε η νέοι να τους μισούν, να τους ειρωνεύονται και να εύχονται να τους δουν στον τάφο».

« Οι διανοητές μας αποφάσισαν να εξορίσουν εκείνο ακριβώς το πάθος που είναι το πιο κατάλληλο να δημιουργεί σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων. Το σύστημα του γάμου επιτρέπει να ισχύει μόνο εκείνη η μορφή του έρωτα, που είναι απαραίτητη για την αναπαραγωγή της ζωής. Δεν είναι δυνατόν να φανταστούμε καμιά άλλη κοινωνική ρύθμιση που θα ψαλίδιζε τόσο πολύ τα φτερά του έρωτα. Απ' αυτό προκύπτει μια διπλή πολιτική παράνοια: αφενός υποβιβάζεται η νομοθεσία μέσα από ένα σύστημα, εναντίον του οποίου ξεσηκώνεται κρυφά η μεγάλη πλειοψηφία, αφετέρου παρουσιάζει αυτό το σύστημα τα αντίθετα από τα επιθυμητά αποτελέσματα, γιατί γεννά τη φτώχεια, την καταστολή, την απάτη και αποτελέσματα που αντίκεινται στη θέληση της φύσης. Η φύση εφεύρε τον έρωτα για να πολλαπλασιάσει στο άπειρο τις κοινωνικές σχέσεις»

«Η κριτική των ερωτικών σχέσεων στον πολιτισμό που προηγήθηκε, δεν μπορεί να αποδώσει καρπούς, εάν λησμονήσουμε το βασικό, ότι δηλαδή στην κατάσταση της αρμονίας θα είναι τελείως ελεύθερες όλες οι μορφές του έρωτα. Εξιστόρησα τις γελοίες πλευρές τους μόνο για να σας δώσω μια προαίσθηση εκείνων των άλλων, διαφορετικών εθίμων, που αμιλλώνται στην κατάσταση της αρμονίας, όπου κάθε πάθος έχει την ευκαιρία να ανακαλύψει την ελευθερία και αλήθεια του»